

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

CLEVELAND 3, O., TUESDAY MORNING, DECEMBER 21, 1943

LETO XLVI. — VOL. XLVI.

Gospodarskega stališča

Začetku 1944 bo znašala za mehkega premoga okrog 60 milijonov ton, kar je za 25 milijonov ton manj, kot je normalno. Ako se ne bo položaj izboljšal, potem prihodnjega leta, bo zelo občutil pomanjkanje premoga prihodnjo zimo.

Leta 1944 bo za vsako civilno eno funt sirovega masla plačevali 10.5% več, kot lanske leto, dočim bodo napravile veržne trgovine za 3.51/2 več.

Amerika je izvolila v oktobru za \$1,185,000,000 blaga, kar je za 4% manj kot v septembru, za 48% več kot lanske leto. V 10 mesecih leta smo poslali iz države več kot 10 milijonov dolarjev raznega blaga. V tem je bilo tudi blago zaveznikom in njihovemu sklada.

Industrija pričakuje, da bo v prvih letih po vojni zgradila v prvih letih po vojni 6 milijonov novih avtov. Ako bi jih zgradila samo milijone na leto, bi vzelo pet let, predno bi zadovoljevali po novih avtih.

Božični program v Shore High šoli v Euclidu nočijo je odpuščen, kot sporoča župan Sims. Zdravstvene oblasti so svetovale, naj v tem času, ko razsaja nalezljiva flu, ne bo javnih zbiranj naroda v dvoranah.

Ne bo božičnice
Božični program v Shore High šoli v Euclidu nočijo je odpuščen, kot sporoča župan Sims. Zdravstvene oblasti so svetovale, naj v tem času, ko razsaja nalezljiva flu, ne bo javnih zbiranj naroda v dvoranah.

Na bolniški postelji
John Mostecknik, 1493 E. 65. St., je dobil napad močnega prehlada in bo moral za nekaj časa ostati pod odejo. John je znan in fin brusilec škarij, nožev in drugega orodja.

Dva ameriška častnika sta začela na svojo roko dovažati potrebščine partizanom preko Jadrana. Dogovori s partizani za invazijo.

Alžir, 20. dec.—Dva ameriška častnika sta začela dobavljati preko Jadrana jugoslovanskim partizanom kar na svojo roko in to še predno je prišlo pri ameriški, angleški in ruski vladi v debato sporno vprašanje med četniki in partizani.

Prva pošiljka ameriških živih in zdravih je šla partizanom še 10. oktobra. Blago je bilo nalozeno na majhno barko v nekem italijanskem pristanišču. Kmalu potem je vozilo kakih ducat partizanskih bark med Italijo in Dalmacijo. Amerikanci so imeli za partizane pripravljeneh 250 ton raznih potrebščin, katere je partizansko brodovje kmalu prepeljalo v Dalmacijo in od tam v notranjost.

Iz Kaira včeraj poročajo, da so se ameriški in angleški častniki na celi črti sporazumeli s zastopniki maršala Tita na načrtih za vojaške operacije v Jugoslaviji. Dogovori so se vršili v vsej tajnosti v Aleksandriji.

Iz Budimpešte se tudi poroča, da je prišla k Titu v Jugoslavijo ruska vojaška komisija.

Vlada v Boliviji strmoglavljena

Narodna revolucionarna stranka je v krvavi puč odstavila vlado, ki je bila naklonjena zaveznikom.

NOVA VLADA JE ODLOČNO PROTI POLITIKI ZEDINJENIH DRŽAV

La Paz, Bolivija, 20. dec. — Vlada predsednika Enrique Penarand je bila strmoglavljena in voditelji narodne revolucionarne stranke so se polastili vlade. Ta stranka je znana, da je odločno proti politiki Zed. držav. Vodja revolucionarjev, Victor Paz Estenssoro, se je že ugnezdil v predsedniškovi palači.

Politično zborovanje je zahtevalo odstavitev kralja Emanuela

Neapelj. — V nedeljo se je vršilo v tem mestu javno politično zborovanje, katerega se je udeležilo več kot 5,000 oseb. To je bilo prvo svobodno politično zborovanje v Italiji od leta 1923, ko so prišli fašisti na vladno. Skupščina je viharo zahtevala, da se kralj Viktor Emanuel takoj odstavi.

Zborovanje je bilo v počast spominu časnikarja Amendola, ki soga fašisti pretepli do smrti. Po stenah zborovalne dvorane so bili nabiti lepaki: "Kralj mora iti! Doli s fašističnim kraljem! Narod zahteva demokratsko vlado!"

Ne bo božičnice

Božični program v Shore High šoli v Euclidu nočijo je odpuščen, kot sporoča župan Sims. Zdravstvene oblasti so svetovale, naj v tem času, ko razsaja nalezljiva flu, ne bo javnih zbiranj naroda v dvoranah.

Na bolniški postelji

John Mostecknik, 1493 E. 65. St., je dobil napad močnega prehlada in bo moral za nekaj časa ostati pod odejo. John je znan in fin brusilec škarij, nožev in drugega orodja.

Dva ameriška častnika sta začela na svojo roko dovažati potrebščine partizanom preko Jadrana. Dogovori s partizani za invazijo.

Alžir, 20. dec.—Dva ameriška častnika sta začela dobavljati preko Jadrana jugoslovanskim partizanom kar na svojo roko in to še predno je prišlo pri ameriški, angleški in ruski vladi v debato sporno vprašanje med četniki in partizani.

Prva pošiljka ameriških živih in zdravih je šla partizanom še 10. oktobra. Blago je bilo nalozeno na majhno barko v nekem italijanskem pristanišču. Kmalu potem je vozilo kakih ducat partizanskih bark med Italijo in Dalmacijo. Amerikanci so imeli za partizane pripravljeneh 250 ton raznih potrebščin, katere je partizansko brodovje kmalu prepeljalo v Dalmacijo in od tam v notranjost.

Iz Kaira včeraj poročajo, da so se ameriški in angleški častniki na celi črti sporazumeli s zastopniki maršala Tita na načrtih za vojaške operacije v Jugoslaviji. Dogovori so se vršili v vsej tajnosti v Aleksandriji.

Iz Budimpešte se tudi poroča, da je prišla k Titu v Jugoslavijo ruska vojaška komisija.

IZ BOJNE FRONTE

PACIFIK—Ameriške čete so okupirale prvo japonsko letališče na Novi Britaniji. Amerikanci so napredovali že šest milj od srede, ko so se izkrcali na otoku.

RUSIJA—Rusi poročajo, da so s s a m o še 55 milj od poljske in latvijske meje ter da se zgrinjajo na važno železniško križišče Vitebsk. Ob izlivu Dnjepira v Črno morje so Rusi pognali Nemce čez reko pri Herzonu.

ITALIJA—Ameriške čete se zgrinjajo na Cassino, kjer se naslanja glavna moč nemške linije v Italiji.

Nove restrikcije za one, ki imajo avte naprodaj

Urad za kontrolo cen opozarja vse one, ki imajo naprodaj rabljene avtomobile, truke ali motorna kolesa, da morajo do 31. decembra predložiti o njih inventar pri lokalnem uradu za kontrolo cen in racioniranje.

To zadene tudi zasebne lastnike avtov, ako hočejo avto prodati. Pred prodajo mora vrniti odobro za racioniranje vse gazolinске kupone, ki so bili izdani za dotični avto. Dobil bo potrdilo v duplikatu; enega mora dati novemu kupcu, ki ga mora potem pokazati, kadar napravi prošnjo za gazolinске kupone.

Prejšnji predsednik, ki je bil odprto proti nacijem, je napovedal vojno osišču. Ko je bil v maju v Detroitu, je izjavil, da je Bolivija pripravljena postaviti armado proti osišču na strani zaveznikov, kadar ji bo rečeno.

Opozicija ga je dolžila, da je proti delavcem in da je bil zlasti strog s stavkarji. Zavezniki dobiyo zdaj največ kositra iz Bolivije, dočim je odvisna Bolivija za hrano največ od Zed. držav. Pred vojno je bilo mnogo bolivijske trgovine v rokah Nemcev.

Izredna seja
Klub društev na Recher Ave. ima v sredo 22. decembra ob 7:30 zvečer izredno sejo. Vsi, ki ste pripravljeni pomagati pri prireditvi 31. decembra, pridite na to sejo.

Naši vojaki

Iz bazične treninge v Great Lakes, Ill. je prišel na dopust mornar Tony Grdina, sin Mr. in Mrs. Jože Grdina, 6113 St. Clair Ave. Njegov brat Joseph pa služi pri mornarici nekje onkraj Atlantika.

Cpl. Rudolph Marolt, sin Mrs. Margaret Marolt iz 16813 Grovewood Ave. je dospel domov iz Caledonie. Preko morja je bil 22 mesecev. Prijatelji ga lahko obiščejo na gornjem naslovu do 31. decembra.

S/Sgt. Jim F. Petrovik, 1091 E. 67. St., je prišel domov na dopust za 10 dni. Njegov naslov je: S/Sgt. Jim F. Petrovik, Co. A, 194th Glider Inf. 17th Airborne Div. APO 452, Camp Mackall, N. C.

Sgt. Rudolph Gorišek, sin Mr. in Mrs. Anton Gorišek iz Green Rd., Warrensville, O. je prišel domov na dopust za 10 dni. Nazaj se bo vrnil 26. decembra. V Harlingen, Texas je izdelal solo za topničarja v bombniku ter bo poslan zdaj v Salt Lake City v nadaljnjo vežbo.

Iz Fort Sill, Oklahoma, nam piše kanonir Charles Tercek, bivši predsednik zbora "Ilirije." Charles naroča božične in novo-

Zavezniki so zopet bombardirali bolgarsko mesto Sofijo

London, 20. dec. — Madžarski radio je danes poročal, da so danes opoldne zavezniški bombniki napadli bolgarsko prestolnico Sofijo. To je bil že tretji bombni napad na Sofijo od 24. novembra. Takrat so ameriški bombniki vsipali bombe na Sofijo eno uro in 45 minut.

Tarča za ameriške bombnike na 10. decembra so bili kolodvozi in železniške zveze. Kot je bilo poročano takrat, so napravile bombe mnogo škode na železniških napravah.

Nov grob

V nedeljo je umrl Andrej Henigman, star 72 let. Stanoval je na 1412 E. 34. St. Žena mu je umrla pred dvema mesecema in od tistega časa tudi on ni bil več zdrav. Pogreb bo v sredo jutro ob 9:30 iz Zakrājškovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Pavla na 40. cesti. Pokojni je bil doma iz Novega mesta, o d k o d e r je prišel v Ameriko pred 34 leti. Naj mirno počiva v ameriški zemlji.

Na obisk k sinu

Mrs. Terezija Petkovšek iz Richmond Heights, O. je odšla včeraj obiskat sina Edwarda v Fort Sill, Oklahoma. Z njo je šla tudi Miss Hermine Smrdel iz 66. česte. Obe naročata božične pozdrave vsem prijateljem in znancem. Edwardov naslov je pa: Cpl. Eddie Petkovšek, Battery B, 472 F. B. N. Fort Sill, Oklahoma.

Četrta obletnica

V sredo ob sedmih bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojnega Antona Jermana v spomin četrte obletnice njegove smrti.

Istočasno so pa ameriški bombniki iz Italije poleteli preko Alp in bombardirali Innsbruck in Augsburg, 20 milj južno od Monakovega. Tudi tukaj se je zapodilo proti ameriškim avijacijskim letalom 100 nemških bojnih letal. No, Nemci so jih izgubili 37, Amerikanci pa 16. V Innsbrucku so ameriški letalci vzeli za tarčo železniške naprave. Poročila zatrjujejo, da je bil po tem napadu železniški promet skozi Innsbruck ustavljen za 12 ur.

Novi uradniki

Društvo Slovenec št. 1 SDZ ima za 1944 sledeči odbor: Predsednik Frank Zorich, podpredsednik Frank Jazbec, tajnik Anthony J. Tomse, 1162 Hayden Ave. tel. PO 2398, blagajnik John Gabrenja, zapisnikar Karl Vertovšnik, nadzorniki: J. Trebec, Felix Strumbelj in Charles Winter, vratar Ferdinand Starin, zastopnik za Klub društev Frank Smole, Fr. Jazbec, za konferenco SND Felix Strumbelj, namestnik Joseph Trebec, prosvetni odbor Karl Vertovšnik, zastopnik za JPO/SS Karl Vertovšnik, Frank Jazbec, za Sans Karl Vertovšnik in Frank Jazbec. Nove člane preiskujejo vsi slovenski zdravniki v Clevelandu.

Žalostna vest iz domovine

Potom Rdečega križa je dobila Mary Anžlovar, 717 E. 155. St. iz stare domovine žalostno vest, da ji je umrla 25. marca 1943 v Zdenski vasi, fara Videm Dobropolje, ljubljene mati Neža Mausar. Tukaj zapušča hčer Mary ter sina Josipa in Antona Mausar ter mnogo drugih sorodnikov. Naj bo dobri mami lahka domača gruda.

Miss Traven doma

Iz New Yorka je prišla na počitnice čez praznike Miss Ančka Traven, poznana pridna društvena delavka zlasti za časa mladinskih zborov.

V Angliji so priprave za drugo fronto v polnem razmahu in baje je prišel že general Eisenhower

London, 20. dec. — Priprave za odprtje druge fronte v zapadni Evropi so v polnem razmahu in radio iz Vichy je včeraj naznanjal, da je prišel že v Anglijo general Eisenhower, ki bo vodil invazijo zavezniških čet na Evropo.

Radijska poročila zagotavljajo, da so ogromni konvoji pripeljali številno ameriških čet v Anglijo in da dohajajo tje že zadnjih šest mesecev. V nekaterih krajih so domačini izpraznili cele vasi, da so se mogli utaboriti tam ameriški vojaki.

Radio iz Vichy je izjavil, da bo moral priti vrhovni poveljnik invazijskih čet kmalu v Anglijo, če nameravajo zavezniški isto izvesti v prihodnjih treh ali štirih mesecih. Iz Washingtona se je že prej slišalo, da bo vodil invazijo general Eisenhower, toda če je že v Angliji, ni potrjeno v zavezniških krogih.

Ameriški bombniki so zopet udarili na nemško mesto Bremen

London, 20. dec. — Ameriški teški bombniki so danes poleteli nad zapadno Nemčijo in bombardirali pristanišče Bremen. Pri tem so naleteli na veliko opozicijo od strani nemških bojnih letal. V spopadu so Amerikanci zbili 42 nemških letal, toda sami so izgubili pri tem 25 bombnikov in 8 bojnih letal.

Istočasno so pa ameriški bombniki iz Italije poleteli preko Alp in bombardirali Innsbruck in Augsburg, 20 milj južno od Monakovega. Tudi tukaj se je zapodilo proti ameriškim avijacijskim letalom 100 nemških bojnih letal. No, Nemci so jih izgubili 37, Amerikanci pa 16. V Innsbrucku so ameriški letalci vzeli za tarčo železniške naprave. Poročila zatrjujejo, da je bil po tem napadu železniški promet skozi Innsbruck ustavljen za 12 ur.

Temu pač ni bilo treba v vrsto za žganje

Joseph M. Edson, stanujoč na 2033 E. 69. St., ki je državni pregledovalec prodajalen žganja in v službi državnega auditorja Fergusona, je na 10. decembra nesel iz državne prodajalne na 9212 Kinsman Rd. v dveh zabojih žganje in sicer pri zadnjih vratih, kjer je imel parkiran svoj avto. Dan prej je pregledoval račune v isti prodajalni. Ko so ga tega obdolžili, je tajil. Toda reporterji od Plain Dealerja so mu pokazali fotografije, ki kažejo, kako nese žganje v papirnatih zabojih iz prodajalne. Potem ni več tajil. Reporterji so ves dan prežali nanj in ga končno vneli. Edson pravi, da bo resigniral iz službe.

Iste cene morajo biti kot lansko leto

Urad za kontrolo cen je ukazal nočnim klubom, hotelom in drugim pivskim prostorom, da ne smejo računati letos na starega leta večer višjih cen kot prejšnje leto. Tisti pa, ki prošlega starega leta večer niso imeli odprto, ne smejo računati za pijačo in jedila več, kot drugi enaki prostori.

Iz bolnišnice

Mrs. Julia Knauss, 1194 E. 170. St. se nahaja zdaj doma pod zdravniško oskrbo. Zahvaljuje se prijateljem za obiske in kartice. Zdjaj jo lahko obiščejo

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

(JAMES DEBEVEC, Editor)

6117 St. Clair Ave. Henderson 0628 Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po ramsaladih: celo leto \$6.50, pol leta \$3.50.
Četrt leta \$2.00
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year.
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year, \$3.50 for 6 months.
\$2.00 for 3 months
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 299 Tue., Dec. 21, 1943

Raba strupenega plina v vojni

Gotovi vojaški strokovnjaki trdijo, da bi bile ameriške čete zasedle otok Tarawa skoro brez vsakih žrtev, če bi bili Amerikanci rabili pri napadu strupene pline. Ako bi bile bombe, ki so jih vrgli Amerikanci na otok iz zraka, napolnjene s strupenim gorčičnim plinom, bi ne ostal na otoku noben Japonec živ. Po štirih ali petih dneh, v katerem času bi bil plin izhlapiel, bi bili šli marini lahko na otok brez vsake opozicije. Sicer so bili na otoku itak koncem konca vsi Japonci pobiti, ali pa so izvršili samomor, razen par, ki so bili težko ranjeni in zajeti v nezavesti. Toda ta zmaga je stala našo bojno silo več tisoč mrtvih in ranjenih marinov.

Ako bi se poslužili strupenih plinov v ofenzivi preko centralnega Pacifika, bi napredovali hitro in z malimi izgubami. Zlasti majhni otoki so pripravi, da se jih pokrije s strupenim plinom.

V zadnji vojni sta obe strani uporabljali strupene pline. Zakaj bi jih ne uporabljali v tej? Delno največ zato, ker smatrajo tako bojevanje barbarsko. In vendar niso šrapneli in druga eksploziva nič manj smrtna kot so pligi. Bombe, ki jih spustijo bombniki, najsi bo na bojno linijo ali pa na civiliste v mestih, tudi niso kake papirnatne igrače, ampak so spuščene na tla z namenom, da ubijajo.

Zavezniki dobro vedo, da ima Nemčija velike zaloge strupenega plina. Tega bi morda najbolj uspešno rabili Nemci pri invaziji zaveznikov na zapadni evropski obali. Nedavno je nemška propaganda zatrjevala, da je razlika v tem, če se rabi strupene pline proti vojaštvu, ali pa proti civilnemu prebivalstvu. To bi kazalo, da namerava Nemčija rabiti strupene pline proti zavezniški armadi, pa da v istem času upa, da ji zavezniki ne bi to vrnil s tem, da bi poslali strupene pline na nemško civilno prebivalstvo. Saj tudi trdijo, da je bombardiranje mest z bombniki barbarsko, pa vendar so bili Nemci prvi, ki so s tem začeli.

Ako bodo kdaj začeli rabiti strupene pline na evropskih bojiščih, bodo imeli pri tem prednost zavezniki. Vendar je gotovo, da se zavezniki ne bodo poslužili strupenih plinov, dokler ne bodo začeli Nemci prvi te vrste vojno. Toda Nemci dobro vedo, da imajo zavezniki večjo zalogo strupenih plinov in boljše sredstva iste uporabljati, zato jih Nemci skoraj gotovo ne bodo uporabljali, ali pa morda le v skrajnem obupu.

Dokazano je, da so Japonci uporabljali v več slučajih strupene pline proti Kitajcem. To menda za to, ker jim Kitajci s tem ne morejo vrniti. Lahko se pa zanesemo na to, da jih ne bodo rabili proti Amerikancem, ker bi jim to takoj vrnilo milo za drago, pa tudi v dvojni meri. To Japonci tudi dobro vedo.

Strupeni plini so priznana najstrašnejša orožja v vojni. Armada Zd. držav in zavezniki se bodo poslužili tega orožja le, če se ga bo prej poslužil sovražnik. Ta pa dobro ve, da se v tem ne more kosati z nami in da bo prejel več, kot pa bo sam dal. Zato smo lahko prepričani, da v tej vojni ne bo igral strupen plin nobene važne vloge.

Ta že ve!

"Najbolj nevhvaležno delo na svetu je — biti kralj!" Tako je izjavil grški kralj Jurij II., ko je s kraljico Elizabeto zapuščil Atene v decembru 1923 v kratki revoluciji. "Poskusil sem to sam, torej vem, kaj govorim," je dodal. Potem je živel grški kralj nadaljnjih dvanajst let v raznih evropskih mestih, največ v Londonu.

V oktobru 1935 ga je narod s plebiscitom poklical nazaj na prestol. Jurij se je vrnil v Atene, pa ne s prevelikim zupanjem. Tako pripovedujejo, da je bila njegova prtljaga vedno pripravljena v palači tako, da bi bil zopet lahko odšel iz Aten vsak hip, če bi bilo potrebno. Res je moral zopet oditi, to pot ga je pregnal Hitler. Jurij je zopet stopil v "društvo izgnanih kraljev."

Oni dan se je Jurij razgovarjal s premierjem Churchillom v Kairu. Izjavil je, da mu kraljevski prestol nič kaj ne diši in da se bo vrnil nazaj v Atene le, če ga bo poklical narod. S tem upa pomiriti spor med grškimi gerilci, katerih ena stran želi kralja nazaj, druga je pa proti.

Jurij že ve, kaj govori, zlasti v tej napredni dobi, ko se vidi, da je kraljem in cesarjem obrenkalo. Narod si se naveličali plačevati težke davke za vzdrževanje kraljevskega dvora, telesnih straž in slavnostnih poedin. Zlasti kočije, v katere so vpreženi iskri konjiči, kraljevske palače, kjer se vse blešči zlata in srebra in vzdrževanje kraljevskega sorodstva, ki nima drugega dela kot da instigirajo in spletkari — je postal za narod predrag špas.

Zgledu grškega kralja Jurija naj bi sledili še drugi kralji z izjavo, "da bodo šli domov le, če jih bo poklical narod." Z nagrabljenimi milijoni bodo lahko živeli v kakem prijetnem letovišču. Njih dvorjani pa naj si poiščejo poštenega dela, da si bodo enkrat s svojimi rokami služili kruha.

Kupujte vojne bonde!

BESEDA IZ NARODA

Naša pomožna akcija

Zbiranje obleke za stari kraj

Kot znanu, smo ameriški Slovenci takoj po vpadu nacističnih tolovajskih vojnih čet v Jugoslavijo zaslutili, da bo naša stara domovina strašno veliko trpe-la. Ne samo, da bo ljudstvo preganjano in mučeno ter doprinalo velikanske krvne žrtve, temveč bo tam nastala tudi nepopisna beda. Zaeno pa smo se zavedali, da bo naša dolžnost pomagati, kajti nesrečno slovensko ljudstvo nima nikogar, h komur bi se moglo za zaupanjem obrniti, razen do svojih boljše situiranih bratov in sester v daljnji Ameriki. Zavedali smo se nadejati, da bo naša pomožna najboljša zanesljiva, ako se za pomožno akcijo organiziramo in to nas je dovedlo, da smo ustanovili Jugoslovanski pomožni odbor, slovenska sekcija.

Da se v tej slutnji nismo varali, najboljšo pričajo številna poročila, ki kljub strogi cenzuri in drugim zaprekam polagoma prihajajo do nas vse od tedaj. Naše ljudstvo je bilo okradeno in oropano vsega in z velikim upanjem se obrača do nas. Potrebujemo hrane, obleke, orodja, semen, živine, poslopj in sploh vsega. Veliko bo torej treba zbrati, da bo naša pomožna res kaj zalegla. Zato, bratje in sestre, posejimo spet v žep in darujmo v to svrhu, kakor največ moremo! Baš sedaj, ko so božični in novoletni prazniki, ko je skoraj vsak izmed nas nekam posebno razpoložen, da kaj podari, je pravi čas, da se spomnimo tudi na naše nesrečne rojake v starem kraju.

Ker zadnje čase o pomožni akciji nismo posebno pisali, so se nekateri očividno že začeli bati, da bomo pustili stvar zaspati. Temu pa ni tako. Pomožna akcija gre s svojim tokom naprej — počasi pa sigurno. Najboljši dokaz zato so poročila o prejetih prispevkih, ki jih priobčujemo vsak mesec sproti. Ako nismo bili poslednje čase posebno glasni glede pomožne akcije, je največ vzrok, ker smo hoteli dati SANSu ali naši politični akciji, ki je tudi potrebna, nekaj več priložnosti. To pa naj ne zdržuje nikogar. Obe akciji sta potrebni in vsakdo lahko prispeva za prvo ali drugo, najboljša pa bo storil, ako daruje za obe!

V pomožni akciji bi seveda spadalo tudi zbiranje obleke za stari kraj, glede česar se nekateri tako ogrevajo. Ni dvoma, da bi se nabralo precej ponošene pa drugače že dobre obleke med nami, in tudi ne more biti dvoma, da bi v starem kraju to hvaležno sprejeli. Toda z zbiranjem obleke je ta križ, da jo je treba kmalu odpisati, kakor delajo Rusi in drugi, ki imajo prevozne ladje na razpolago ter uvoz dovoljen. Za Slovenijo in sploh za Jugoslavijo je to za enkrat še izključeno. Ako bi pa najeli prostore za skladišče, bi morali imeti tudi osobe za upravo, čiščenje in paznjo itd., kar pa preveč stane in mi nimamo denarja za to.

Z zbiranjem obleke v kaki centrali se torej za enkrat ne moremo začeti. Priporočljivo pa je, da si vsakdo, ki želi darovati, ponošeno ali kakršnokoli obleko, nabavi zato sposoben zaboj ali bakso, v kateri naj jo drži, dokler ne pride čas, da bomo tudi mi lahko poslali direktno v stari kraj. Seveda je tako obleko treba najprej dobro očistiti in poskrbeti, da je moli ne žro. To se nam zdi za enkrat najbolj priporočljivo in nedvomno bo tudi najcenejše. Upamo, da se bodo tudi ostali strinjali z nami glede tega.

V. Cinkar,
predsednik JPO-SS.

Glava brez misli je kakor trdnjava brez posadke.

K 125-letnici najlepše božične pesmi

Med vsemi božičnimi melodijami je gotovo najbolj znana, najlepša in nedvomno tudi najbolj priljubljena Gruberjeva božična pesem "Sveta noč" se stoječa iz treh kitic. Prva se glasi:

Sveta noč,
blažena noč.
Vse že spi,
je polnoč;
le Devica z Jožefom
tam
v hlevcu varje Detece
nam.

Spavaj, Dete sladko!

To ni sicer najstarejša božična pesem, kajti v rabi je šele nekaj nad 100 let; je pa že tako lepo zložena in uglašena baš za ta veliki praznik, da sega vsakemu človeku globoko v srce, bolj kot vse druge svetovne ali božične pesmi. Radi tega se tudi poje že v vseh modernih jezikih širom krščanskega sveta. V lepih besedah in vrsticah nam predstavlja onaj zgodovinski znano sveto noč v Bethlehemu, ko so pastirji poslušali božično glorio angeljev, ko je mati Božja povila Jezuščka in ga položila v jaslice in ko je bil rojen rešenik sveta.

Zgodovina te lepe pesmi je sledeča:

Bilo je že tik pred božičem leta 1818 v mali gorski vasi Arnsdorf, nedaleč od Solnograda ali Salzburga na Avstrijskem. Tedanji župnik cerkve sv. Nikolaja, Josip Mohr, nabožen pesnik in velik prijatelj cerkvene glasbe se je pripravil, da bi bil program cerkvenega petja na ta božični praznik posebno lep; toda pri tem ga je najbolj težilo dejstvo, ker še niso bile cerkvene orgle docela popravljene. Po kratkem premišljevanju se ozre na steni visečo kitaro in svoji sobi in začne pri pisalni mizi zlagati besedilo te prekrasne božične pesmi v nemškem jeziku:

"Stille Nacht,
heilige Nacht;
Alles schlaeft, itd."

V tem se sliši naglo trkanje na njegova vrata; farni organist in vaški učitelj Franz Gruber vstopi; Gruber je štel tedaj 32 let in je bil poročen. Ravno iste dni mu je žena hudo zbolela. Zaradi tega je bil ves razburjen in potr, poleg tega pa tudi nekoliko nevoljen zaradi tega ker še niso orgle popravljene.

Župnik Mohr pokaže Gruberju rokopis svoje pesmi in ga prosi naj naredi za isto kako lepo melodijo.

Učitelj in organist Gruber mu je obljubil, da hoče poskusiti z uglašenjem te pesmi. Seveda je besedilo iste prvič in z največjim občutkom prečital. Dospevši domov, se je Gruber takoj vsedel k svojememu zastarelemu harmoniju, kjer je gotovo od nebes navdahnjen skomponiral to najlepšo božično pesem. Note ali partituro je nesel še isti večer v farovž, kjer sta jo z župnikom Mohrom v duetu s spremljevanjem na kitaro prvič zapela.

Pri polnočnici v cerkvi sv. Nikolaja v oni gorski vasi leta 1818 jo je cerkveni zbor prvič zapel in sicer v nepopisno začudenje in ganotje vseh prisotnih vernikov. Posebno na enega poslušalca je ta lepa pesem zelo vplivala in ga ganila; to je bil popravljalec orgel Karl Manacher, iz Ziljske doline. Ko je bil s popravilo orgel gotov, je najprvo zaigral nanje že omenjeno božično pesem; prepis iste je vzel tudi domov, kjer se je kmalu vdoma-

čila in od tam sčasoma tudi razširila po celem svetu. Kakor se zatrjuje, je bil ončasno v Ziljski dolini (Zillertal) neki pevski zbor, ki je prirejal umetne koncerte širom dežele; pri vsakem koncertu je bila tudi ta lepa božična pesem gotovo na programu.

Nekaj let zatem se je začelo za to pesem v višjih glasbenih krogih posebno zanimanje; šlo je namreč za original iste. V sled tega naprosi dvorni kapelnik v Berlinu župnika cerkve sv. Petra v Solnogradu, če nimajo morda ondi izvirne kopije ali rokopisa one Mohr-Gruberjeve božične pesmi. Tedaj je bil član stolnega cerkvenega pevskega zbora v Solnogradu tudi Gruberjev sin Franz ml. doma iz Arnsdorfa. Franz Gruber je dal natančno poročilo o početku te pesmi, ker je bil leta 1818 še doma kot deček in jo je tudi prvič slišal pri polnočnici.

Franz Gruber, nepozabni avtor te pesmi je umrl l. 1845. Ob stoletnici iste (1918) so mu postavili krasen spomenik na njegovem grobu z vklesano prvo kitico. Poleg tega bo pa Franz Gruber živel še sto in stoletja v srcih vseh številnih narodov sveta, ki bodo ob teh praznikih prepevali to njegovo nesmrtno pesem.

Na bivšem Kranjskem je bila ta pesem prvič zapeta v nemškem jeziku v Novem mestu, kjer jo je pel tedanji gimnazijski zbor pri polnočnici leta 1884. Tedanjemu pevovodji in skladatelju pater Hugo Sattnerju pa je ta pesem tako ugajala, da je naprosil točnega župnika in nabožnega pesnika Jožef Volca, da je pesem preštavljal v slovenščino in naslednje leto 1885 so jo že peli v slovenščini cerkveni zbori v Ljubljani.

IZ DOMOVINE

Vojaško sodišče v Ljubljani je izreklo obsodbo proti smoletu Alojziju, roj. v Bastarji 331. IV. 1884, bivajočemu v Gorinji vasi, v zaporu; Miklavču Radu, roj. v Stični, 9. IV. 1920, tam bivajočemu v vasi Velike Črmlje, v zaporu; Kastelecu Ignaciju, roj. v Stični 20. IX. 1920, bivajočemu v Velikih Črmljah št. 1, v begstvu; Mavsarju Francu, roj. na Brezovici 28. X. 1907 in tam bivajočemu delavcu; Filipiču Antonu, roj. na Brezovici 24. X. 1904, ta mbivajočemu, zidarju; Založniku Ivanu, roj. na Brezovici 16. V. 1912, tam bivajočemu zidarju, ti zadnji trije v zaporu;

Čekadi Petru, roj. 28. I. 1921 v Semiču, železničarju; Štruklju Vladimirju, roj. v Semiču 27. XI. 1917 tam bivajočemu železničarju; Doltarju Ivanu, roj. 12. V. 1922 v Semiču kovaču in bratu Doltar Danijelu, roj. 14. VIII. 1913, kovaču; Kočvarju Milanu, roj. 17. VII. 1917 v Gradcu, bivajočemu v Semiču, kmetovalcu; Zeljsku Josipu, roj. v Semiču 24. VII. 1912 tam bivajočemu kmetovalcu, ki se nahajajo vsi v begstvu. Prebilu Cirilu, roj. v Podsmreki 29. X. 1915, bivajočemu v Plešlici št. 47, kmetovalcu, v zaporu; Fakinu Pavlu, roj. v Skočjanu 30. XII. 1916, tam bivajočemu, v zaporu, ter jih obsodilo v dosmrtno ječo.

Dalje proti Šestu Boštjanu, pok. Florianu in pok. Marije Žnidar, roj. v Bistrici 10. jan. 1875, bivajočemu v Kušnji (Trebeljnu), v zaporu; Slaku Antonu, pok. Mateja in Petrič Amalije, roj. v Zabukovju 16. V. 1908, bivajočemu na Rakovniku št. 40, v zaporu; Petelinu Francu pok. Josipa in Marije Koštomaj, roj. na Rakovniku 29. I. 1909 istotam bivajočemu, vrtinarju, v zaporu.

Obtoženi so bili: a) prevratne združbe, ker so v okolišu občine Št. Ruperta v

Če verjamate al' pa ne

Ker smo že ravno pri tem, se pa še nekoliko pomenimo o Zirovnici, saj je še v tej koloni nistem opravljaj. Na spodnjem koncu vasi je bila takrat ob cesti, ki pelje na Blate, velika luža ob Likarjevi hiši. Kot pripovedujejo, so v tem času, kar ni imela Zirovnica te velike časti, da bi imela mene v svoji sredi, to lužo posušili. Po mojem mnenju ni to nobeno izboljšanje, če ni celo v nazadovanje. Kje zdaj zirovniška otročad žabe lovi poleti in kje se drsa pozimi, ne vem. Tiste čase je bila pa tista luža za nas pravi nebeški raj. Nikjer nismo mogli naloviti tako lepih žab, kot v tisti mlaki. Pozimi pa ni bilo na vsem svetu tako dolge drsalnice, kot je bila tam in pa tako gladke.

Ako so tisto lužo posušili, je to gotovo v veliko škodo vaskim čevljarjem, ker fantički zdaj nimajo nobenega tako lepega prostora, kjer bi trgali čevlje, kot je bil tisti. Pa tudi

času do 31. januarja leta 1943 sodelovali pri združbi, naperjeni za nasilni prevrat političnega, gospodarskega in družbenega reda v državi;

b) sodelovanja v oboroženem krdelu v okolici Št. Ruperta;

c) ker so v Dobu 26. in 27. decembra, 1942 v zvezi z uporniki poskusili napad na pripadnike Oboroženih sil in podpirali napad na posadko na gradu v Dobu, zaradi katerega je bilo ubitih 19 vojakov;

d) udeležbe pri devetih raznih ubojih, ker so v istih okoliščinah namerno podpirali napad na dobski grad ter so v zvezi z uporniki povzročili smrt 3 članov družine šentrupeškega komisarja Mauererja Josipa, ter izvršili pri tem razne okrutnosti;

e) ker so povzročili požar na gradu v Dobu.

Iz teh razlogov je sodišče spoznalo Šesta Boštjana, Slaka Antona in Petelina Franca za krive sodelovanja v prevratni združbi ter pri oboroženem krdelu in jih obsodilo na skupno kazens dosmrtno ječo z vsemi zakonitimi posledicami.

Sodba je bila izrečena tudi proti:

Lavriču Mirku, pok. Ivana in pok. Ruparčič Franciške, rojenemu 11. okt. 1923 v Retjah; Debeljaku Cirilu, pok. Antona in Marija Grže, rojenemu 17. febr. 1917 v Travniku pri Loškem potoku; Vesel Franciški, pok. Franca in Levstik Antonije, rojeni 1. aprila 1923 v Segovi, vsi trije so v begstvu.

Obtoženi so bili prevratne družbe ker so v Ljubljanski pokrajini sodelovali v združbi, naperjeni za nasilni preobrat državnega reda ter nedovoljene posesti orožja in streliva, ker so nosili orožje in strelivo brez oblastnega dovoljenja. Zločini so bili ugotovljeni v Loškem potoku 22. febr. 1942.

Iz teh razlogov jih je sodišče obsodilo v dosmrtno ječo, stroške in posledice, ter na objavo pričujoče sodbe v "Jutru" v Ljubljani.

Vojaško vojno sodišče je izreklo tudi sodbe v zadevi proti:

Šublju Josipu, pok. Franca in Jančar Ane, rojenemu v Št. Pavlu 2. febr. 1893 bivajočemu v Zadvoru št. 15, delavcu, v zaporu; Šublju Josipu, sinu Franca in Ane Podraž, rojenemu v Št. Pavlu (Dobrunje) 19. marca 1923 in tam bivajočemu, v zaporu; Porenti Valentinu, pok. Antona in Marije Židan, rojenemu v Slapah (Dev. Marija v Polju) 14. febr. 1909

(Nadaljevanje na 3. strani)

južna stran hlače je prišla do veljave, kadar je kateri izmed nas spremenil sistem drsanja od nog na spodnjo stran pod hrbtom. Hlače in pa tisti, ki je bil slučajno v njih, so potem, to se razume, dobile svoj pošten delež tudi doma. Pa kdo je porajal za take dogodke, ki so bili za nas na dnevnem redu.

Da je bila tista luža tudi prilično globoka, sem videl takrat, ko so poskakale vanjo Likarjeve kože. Kaj jim je zmešalo pamet, ne vem, ampak fakt je, da so dobile neke lepe noči ne nadoma srčno hrepenenje po širnem svetu. Ker so bila hlevska vrata zaprta, so jo ubrale po bližnji skozni okno in naravnost v lužo, ki je segala prav do hleva. Zalostno meketanje živalic, ki so bile do vratu v globokem blatu, je privabilo vso vas skupaj. Z veliko težavo so jih izvlekli ven. Kaj se ve, če ni morda ravno to napotilo modre vaščane, da so jama 25 let pozneje zasuli.

Pa še en dogodek je, od katerega se danes nosim neizbrisni spomin na Zirovnic. Ta spomin je na moji tkvi v podobni dolge rane, katero nosim že od svojega 5. leta in jo bom najmanj do časa, ko se bomo z gemštarjem odpeljali med angeljčke. Čakajte, bom še o tem povedal, da boste vedeli, kje sem jo skupil, da me ne bo kdo nadlegoval v vprašanji, če sem jo dobil z drikelcom, ročico ali cepinom.

Bilo je takole. Na Blatah smo naložili velik voz kravine. To se pravi, naložila sta jo Ulečev oče in pa moj bratranec Anton, jaz sem bil pa bolj za napotje. Ko je bil voz naložen, kravina dobro pritrjena z žrdi, jo in opasana z opasavnico, čevle, kaj je to, smo se spravili vsi trije na voz. Spredaj je sedel Anton, ki je imel v rokah, bolj na sredi voza pa sedel stric, jaz sem pa ležal vznak ob žrdi bolj proti koncu. Zakaj sem ležal vznak, ne vem. Če bi bilo to ponoči, bi rekel, da sem presteval svetle zvezdice. Ampak ležati sem moral vznak, sicer bi se pozneje dogodki ne bi mogli izvesti, kakor kor so se.

Ko smo prišli z vozom do vasi, je krenil Anton konje po cesti za vasio in voz je šel po vrsto češpelj, ki so rasle ob poti, tako, da so bile veje prav tist, nad cesto. Ne vem, kaj me je motilo, da sem, vznak ležeč, pograbil za vejo in jo trdno držal. Sodim, da sem hotel s tem ustaviti voz. Toda konji so bili močnejši, voz se je premikal nemoteno naprej, jaz pa sem tudi nisem hotel spustiti svoje trmast, kakor sem bil menda takrat. (Tukaj vem, da bo dal naša moja Johana svojo važno pripombo). In tako se je zgodilo, da je pod menoj naenkrat zmanjkalo voza in našo dobro glavo naprej na našo dobro mater zemljo. Pa če bi bila pod menoj zemlja, bi še nič ne bilo, ampak prav na tistem kraju je bila na cesti dokaj vidna skala, katero je moja usoda skoro gotovo nalašče tam posadila v zemljo, da je čaka, da name vse od časa, ko so tam naselili prvi ljudje. V tistem stoletju so kolesa skalo lepo zgladila, kar je bilo v moji veliki srečo. Treščil sem namreč z glavo natančno na skalo.

Ko sem nekoč, kar žijal v vedoval Jimu, je kar zjajal, me končno vprašal: "Pa se nisi ubil?" Kot vidite, se nisem ubil! Pozneje sem šel tisto skalo pogledat in sem videl, da ji moji glava ni prav nič škodila. Pa vselej, kadar sem pozneje obiskal ljubo Zirovnicu, sem vedel, mal k tisti skali in jo božal, mal k prizanesla s kako večjo nesrečo, da ni bilo treba kakšne ljanom tam postavljati kakšne božje martre, na kateri bi se kak domač umetnik naslikal v lep prizor, kako letim z nogami otepajoč z rokami in nogami na

Lovrač

Spisal JAN PLESTENJAK

I. reber pod Sv. Mohorjem Fortunat je obesil svojo kmetijo Lovre Polja zredil v svojem gnezdu mladičev. Ko so bili še mladi, je delal Lovre za dva, mladi ob treh zjutraj in le- polnoči. Mati Polona je pla za tri in ni bilo treba mladičev ne dekel, niti koscev. Cim trša je bila nji- mlajši je bil kruh, cim mlajša je bila mrva.

mu je bil odpor proti očetu in samozavestni ponos, češ, ni vse tako, kot so me doma učili. Celo na pamet se je učil odlomkov iz govorov svobodoumnih glasovnikov, čeprav mu je bilo vse to tuje in le na pol razumljivo. Njegova silna moč ga je gnala, da je vedno stikal za branjem, ki je pridigovalo svobodo, kakršnokoli: svobodo od Boga in cesarja, od davka in molitve. Če je naletel na posebno "svobodno mišljenje," se je kar iz glave učil cele strani, da si jih ni ne v srcu doživel ne čisto razumel.

Ko se je pa vrnil od vojakov iz Celovca, se je še bolj spre- menil. Očeta je zaskrbelo: "Hentaj, čisto spridil se je," mati pa je vzdihovala: "Vero so mu vzeli." Opazila je, da se izogiblje cerkve in da ob ne- deljah pohajkuje in prihaja domov pozno v noč. Molila je zanj, ljubila pa ga še bolj, ker se je bala zanj.

Lovrač je za to vedel, pa se ni opravičeval; zlezel je v pod- strešje k svoji skrinji, prebiral pisma, liste in knjige in pozno v noč legal v seno. Kakor so ga spočetka trditve, da je Kristu- sov nauk zmeta in potvorba, da je staro sveto pismo prazna bajka, navdajala z grozo, se je te groze počasi otesal in se v temnih, samotnih urah kar pogrezal v ta nova razodetja. Vsa glava mu je bila kot vroči- čna, srce se mu je burilo v pr- sih. Znova je odpiral skrinjo, hlastno in neurejeno bral, ver- jel in dvomil, se upiral in oma- goval. In v takih borbah mu je kar iznenada prihajala mi- sel na staro mater Ančko, ki jo je ljubil bolj kot lastno mater. "Lovrač, nikar tako," ga je opominjala njena podoba, "na Boga ne pozabi," iz cule mu je pa delila kot nekdanje suhe krh- lje, hruške in orehe.

Po planini so se podili vetro- vi, v bukovem gozdu so zakas- nele ptice iskale gredi, Mohor in Fortunat pa sta dvigala svoj stolp kot svařeč prst proti ne- bu. Vsa prostrana ravan da- leč pod njima tja do Grintovca je bila že temna kot zakleto jezero, le tu in tam se je vzga- la luč in se bliskoma pognala preko ravnine.

Ta večer je v Lovraču dozo- rel misel: "Dovolj sem star, grunt naj mi dajo. Sit sem te- ga praznega hlapčevanja." Tr- dovratno se je te misli oklenil, zaloputnil skrinjo s knjigami in odšel v hišo. Družina je izbi- rala pšenico za seme, oče je dremal pri peči, mati pa je k- pala hlače.

"Lovrač, k molitvi bi že lah- ko zmeraj prišel," ga je ogo- vora mati. V njenih besedah je bila skrb in očiček.

"Nisem več otrok!" je za- vrelo iz Lovrača. Jeza mu je udarila v lica in mišice v žele- nih rokah so mu vztrepetale.

"Zato ti je še bolj treba mo- liti," je pojemale mati.

"No, no," je miril oče, "kaj bi se prepirali, Bog bo že dal, da bo prav!" Lovrač pa je se- del nepremično na klopi in mi- sel na grunt in na oblast na njem ga je tako trmašjo pre- vzela, da za vse druge misli ni bilo prostora.

"Oče, ali veste, da sem star šest in dvajset let!" je govoril kot iz sanj. Oče vprašanja ni razumel. Udarilo je vanj pre- več iznenada in ni čutil njego- ve osti.

"Bo že res, pač, pač," je mir- no odgovoril.

"In?" je nadaljeval sin.

Tedaj se je zganila mati, oči so se ji zaiskrile, spoznanje je zazarelo.

"To se pravi, stara dva za- peč, gospodar sem jaz," je iz- govoril v jezi in onemoglosti, oče pa se je skrčil v gubo in zmajeval z glavo.

IZ DOMOVINE

(Nadaljevanje s 2 strani)

in tam bivajočemu, bivšemu že- lezničarju, v zaporu;

Obtožena sta bila sodelova- nja pri Zadržanju v času do 17. februarja leta 1943 so- delovali pri združbi, naperjeni za nasilni prevrat političnega, gospodarskega in družbenega reda v državi; nošnje strelne- ga orožja; zapustitve dela v papirnici v Vevčah.

Obsojeni so bili na dosmrtno ječo.

KRKA NA DOLENJSKEM. — Sodba je bila izrečena tudi proti Mikliču Ignaciju, sinu Ig- nacija in Ponikvar Magdalene, rojenemu v Vidmu 11. maja 1. 1909, nahajajočem se v beg- stvu.

Obtožen je bil prevratne združbe, ker je na Cesti pri Vidmu in na področju Korin- ta v času do 10. novembra 1. 1942 sodeloval pri združbi, na- perjeni za nasilni prevrat po- litičnega, gospodarskega in družabnega reda v državi in nošnje orožja. Obsojen je v do- smrtno ječo.

STIČNA. — Vojaško sodišče je izreklo sodbo v zadevi pro- ti Kosu Ladu, Josipa in Tra- tar Ane, roj. v Stični 12. 1. 1921 in tam bivajočemu na št. 16, v zaporu;

Gođu Ludviku, pok. Josipa in Lampret Ane, roj. v Oslici (Krka), 18. VIII. 1911 in tam bivajočemu na št. 5, v zapo- ru;

Obtožena sta bila sodelova- nja pri oboroženem krdelu in obsojena na smrt.

Sv. Križ pri Kostanjevici. — Na dosmrtno ječo je bil obso- jen Barič Franc iz Mršče vasi, sin Mateja in Ane Cvelbar, ker je bil obdolžen sodelovanja pri "zločinu, ki se je izvršil 26. nov. 1942, v Mršči vasi" in ra- di "protidržavne propagande."

Mira Pucova:

Šopek za Ido

Zora je stopila v sobo. Bilo je po kosilu, imela je še mas- na usta. Obrisala si jih je s hrbtom roke. "Kaj je s tabo?" je vprašala.

Ida je še globlje zakopala svoj zali obraz v kvačkano po- steljino pregrinjalo. Hotela je zadušiti ihto v sebi, toda bolest, ki jo je mučila, je bila prehu- da — telo se ji je krčevito tre- slo.

"Ida?" Dekle je kakor iz uma pla- nilo kvišku, zadelo ob prijate- ljico in ji brez besede padlo v naročje. Potem sta obe sedeli na postelji, Ida je s solzami namakala Zorino bluzo, skozi okno je vel lahen veter in le- nobno dvigal etaminaste zasto- re. V kletki, ki je visela na ro- žasto poslikani steni, je žgoel kanarček. Bilo je čudno po- mirljivo poslušati, da je tu, v tej sobi, neko živo bitje, ki ne doume drugačnih čustev mimo

neke preproste radosti do živ- ljenja...

Ida se je za silo potolažila. Iz žepa je potegnila zmečkan list pisemskega papirja. "Tole sem dobila danes po pošti. Od Petra."

"Slovo?" je uganila Zora.

"Kakšen junak — ni se mi upal povedati tega v obraz!" Zora je zmignila z oblimi ra- menj. Takšni so pač moški; ženskimi solzam se tudi naj- bolj pogumni rad izogne. "Kaj je prišlo vmes?" je vprašala.

"Druga ženska?"

"Nikar ne joči tako. Saj se ne izplača."

Zares, ne izplača se, si je še v mislih pritrdila. Ljubezen mine kakor je prišla, ne da bi nas vprašala, če se strinjamo.

... To je povsem naraven po- jav in nespametno bi bilo žalo- vati za lučjo, ki je ugasnila, ker je dogorela. Objela je Ida in ji z bridko pridobljeno izkuš- nestjo prišepetala v uho: "Mi- nilo bo — tudi pri tebi."

Toda spricho pomisli, da je resnično vsega konec in da ji Zora, pametna, izkušena Zora ne ve svetovati drugega kakor pozabljenje, je Ida znova spre- letelo tolikšno gorje, da se ni mogla premagati in je zajoka- la na glas.

"Kaj pa je, za božjo voljo!" Gospa Ogrizkova, Zorina mati, je odprla vrata. Njen široki, razoran obraz je bil videti tak- šen, kakor da se vsak dan pre- buja v novo skrb. Bila je vdo- va po nadučitelju in je tesnob- no živela od njegovega spomi- na, od skromne pokojnine, od sobe, ki jo je oddajala v na- jem, in od nekega nedoločnega upanja, da ji bo na onem sve- to bolje...

"Zakaj jočeš, Ida?" je hote- la vedeti.

"Fant jo je zapustil," je re- kel Zora tiho.

"Bog pomagaj!"

Brez dvoma bi se bila tudi gospa Ogrizkova iz vsega srca

razjokala, da ni prav ta hip zunaj nekdo pozvonil. Tekla je v predsobo. Potem se je vrni- la vsa upehana.

"Šopek za Ido."

"Daj sem," je rekla Zora.

"Na šopku je pismo, Ida."

Novo upanje je vzvalovalo v dekletu. Peter se je premislil! Peter ji je pošiljal rože in to pismo! Slabost jo je obšla, to- da to je bila drhteča slabost nenadne sreče, ki ji je kakor sladka utrujenost legla v ude, da se ni in ni mogla premakniti.

"Poglej, kdo ti piše," je z izpodbudnim nesmeškom de- jala mama Ogrizkova. Dve leti je Ida stanovala že pri njej in poleg tesne sobe ji je prepušča- la še nekaj toplega prostora v svojem širokem materinskem srcu.

Ida je vrgla solzav pogled po drobnem pisemskem ovoju. Tuja pisava! Za hip je pomisli- la, da tega razočaranja pač ne bo prenesla in da se ji bo srce pri priči ustavilo od bolečine, pa je vendar utripalo še naprej

"Kar ti preberi, kaj je v pi- smu, Zora," je hripavo zasepe- tala. "Ne zanima me."

(Dalje prihodnjic)

Kupujmo obrambne obveznice in znamke!

Koristno in lepo božično darilo!

Ali veste, kako boste najbolj razveselili svoje- ga sorodnika, soseda, prijatelja ali znanca za božič- ne praznike? Ako mu naročite Ameriško Domovino, če je še nima! Dobil bo v hišo list, katerega bo goto- vo vesel. Ako ste v Clevelandu ali tod okrog, pokli- čite naše upravništvo — Henderson 0628 in eden naših zastopnikov se bo oglašil pri vas in se boste pogovorili. Zunanji naročniki pa pošljite Money Order ali ček ter naslov novega naročnika.

S tem lepim in koristnim darilom jih razve- site že z božično številko, ki bo izšla 23. decembra. Zato nam morate pa poslati naročilo pravočasno.

Vi, ki ste že naš naročnik, dobro veste, da je Ameriška Domovina dober list in da ga z veseljem čitate. Dajte, seznanite tudi druge z njim, o kate- rih bi radi, da imajo dober list v hiši. S tem boste imeli zavest, da ste naročili prijatelju dober list in pa da ste pomagali razširjati zanimiv dnevnik med narodom.

Mi vam bomo hvaležni in hvaležen vam bo tu- di novi naročnik!

Kljub temu, da je vse razbito, pa je le dom. — Na sliki vidimo ruske begunko, ki se vračajo z veseljem zopet domov, kljub temu, da je vse porušeno, a je vendar dom in doma- ča zemlja. Ljudje, ki so se bili umaknili in poskrili pred vojnjo viхро, so se zopet pričeli vračati v svoje porušene domove takoj, ko so videli domače vojaštvo v bližini.

DELO DOBIJO

Moške in ženske splošna tovarniška dela

se potrebuje za

6 dni v tednu 48 ur dela na teden

Plača za ZAČETEK

Moški 77½c na uro

Ženske 62½c na uro

Morate imeti izkazilo držav- lajnstva. Nobena starost ni ome- jena, ako ste fizično sposobni opravljati delo, ki ga nudimo.

Zglasite se na

Employment Office

1256 W. 74. St.

National Carbon Co., Inc. (299)

OSKRBNICE

Poln čas 5:10 popoldne do 1:40 zjutraj.

Šest, noči v tednu.

V mestu—

750 Huron Rd. ali 700 Prospect Ave.

Plača \$31.20 na teden.

Delni čas—

1588 Wayne Rd., Rocky River.

Tri ure na dan, 6 dni v tednu.

Plača \$9.90 na teden.

Ako ste zdaj zaposleni pri vojnem delu

se ne prijavite

Employment Office opurt

od 8 zjutraj do 5 popoldne vsak dan

razen v nedeljo.

Zahteva se dokaz o državljanstvu.

The Ohio Bell Telephone Co

700 Prospect Ave., Soba 901

(302)

DELO DOBIJO

HOTEL STATLER

potrebuje moške za

OSKRBNIKA

DELO V KUHINJI

Potrebuje ženske za OPERATORICO STROJA ZA POMIVANJE POSODE POMOČ ZA PESTRY KUHARICO

Zglasite se zadej v hotelu, E. 12. St.

Personnel Office, soba 335 med 9 zjutraj in 6 zvečer (300)

SPLOŠNA TOVARNIŠKA

dela

TEŽAKI

100% vojno delo

Plača od ure in overtime

DRAPER MFG. CO.

E. 91st St. in Crane Ave.

En blok južno od Union Ave. (302)

MALI OGLASI

Stanovanje v najem

Odda se stanovanje 4 sobe, zgorej in garaža; odda se tudi ena opremljena soba za fanta ali dekleta. Zglasite se na 1081 E. 66. St. (299)

Ako iščete

dobrega popravljalca za vaše čevlje, pridite k nam. Vedno prvovrstno delo. Popravljamo stare čevlje ter imamo polno zalogo finih, novih moških čevljev. Cene zmerne.

FRANK MARZLIKAR

16131 St. Clair Ave.

(Tues. x)

Sladolej!

V sredo bomo imeli ves dan odprto. Imeli bomo dovolj sla- doleja, da ga lahko vzamete tudi domov.

Mandel Drug

15702 Waterloo Rd.

Slovenski društveni dom, Euclid, O.

vabi vse delničarje, sedanje in prejšnje direktorje Doma, kot tudi vse, ki ste delali za naš Dom, da pridete na priredi- tev 31. decembra, 1943. Poleg drugega bo na programu tudi sežiganje papirjev (mortgage).

Prijazno vas vabi

DIREKTORIJS SLOV. DRUŠT. DOMA

Vesele božične praznike in srečno novo leto

želi

ODJEMALCEM IN PRIJATELJEM

NEW YORK DRY CLEANING CO.

FRANK TEKAVEC, lastnik.

6120 Glass Avenue

Henderson 6465.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vam želi

DR. J. V. ZUPNIK

ZOBOZDRAVNIK

6131 St. Clair Avenue

vhod iz 62. ceste.

Lepa božična darila

Pri nas dobite lepo izbiro pripravnih in koristnih bo- žičnih daril. Pridite in si izberite, dokler je še velika zalo- ga. Plačate nekaj malega na račun in mi vam spravimo iz- brano do božiča.

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

6104 St. Clair Avenue

JOHN SUSNIK, lastnik.

MISTERIJA

ROMAN

—Moram vam pred vsem povedati, je začel John Terry, da je Thomas Rutland Terry ustanovil bogastvo naše rodbine. Bil je znamenit gusar in angleška pomorska zgodovina beleži marsikatero njegovo pustolovščino. Ubit je bil na svoji korveti "Sireni," v pomorski bitki z holandskim brodom v Kitajskem morju . . .

—Na Kitajskem? ga je prekinil Lionel; to bi se do gotove meje dalo spraviti v zvezo z dokumenti, ki jih imamo. Kakor sem vam dejal, je Budhin demant prišel iz Indije na Kitajsko in tam se je izgubila vsaka sled za njim . . .

—Počakajte malo, prosim vas, predno vam nisem povedal vse povesti. Priznati vam moram, je nadaljeval John Terry in malo zardel, da proti koncu svojega življenja Rutland Terry ni več ubogal angleške vlade. Polagoma je postal pravec morskemu ropar in se ni pokoraval nobenemu drugemu zakonu, nego svoji volji. Napadal je neprijatelje in rojake, in da ga nihče ne bi motil pri njegovem deolvanju in da ne bi imel opraviti z brodovi Njegovega britanskega Veličanstva, je odplul v morja, ki jih takrat Evropejci še niso poznali. Ropal je predvsem po hindostanskem in kitajskem obrežju.

—Sicer pa imam od svojega pradede izvirno listino, ki jo je skrbno shranjeval rod od roda v naši družini. To je krovna knjiga korvete "Sirene," kateri je poveljeval kapetan Rutland in na kateri je poginil.

John Terry je stopil k kamini in vzel z njega železen, umetno izdelan starinski zaboj in ga odprl. Iz lesene, črne skrinjice, ki je tičala v njem, je vzel debel zvezek iz pergamenta, vezan v usnje. Strani so bile pokrite z visoko, gotosko pisavo, ki je obledela in orumenela v času stoletij.

—To je krovna knjiga Rutlanda Terryja, je dejal bankir s spoštljivo resnobo. Umril je oni dan, ko je bil napisal zadnje vrstice. Hočem vam pa naprej prečitati ali pa vsaj povedati, kar obsegajo prve strani, kajti predolgo bi trajalo, če bi hoteli vi sami čitati staro pisavo.

John Terry je začel listati po pergamentih, ki so čudno skr-

tali v njegovih prstih. Lionel je molče poslušal in ni niti enkrat prekinil bankirja. Bil je radoveden, kam dospe s to čudno povestjo.

—Tu govori prvič o zakladu, je vzklil John Terry.

—Spet smo pristali v Patagoniji," pravi dobesedno Thomas Rutland, "da vzamemo seboj bogati plen, ki smo ga skrili v jamah ob obali."

—Toda odkod je prihajal ta plen? je vprašal Lionel.

—Rutland razlaga to na drugem mestu. Pripoveduje, kako se je polastil portugalske galeje, ki je vozila na Kitajsko misijonarje in menihe, kakor tudi več odličnih oseb, predvsem Malajcev in Kitajcev. Tu je dobil bogat plen, in predno je nadaljeval svojo pot, je smatral za potrebno, da spravi na varen kraj zaklade v eno kavern, kamor je imel navado skriti svoj plen.

—Po temle spisku si ni težko predstaviti prizora: gusarji se izkrcajo na daljnem, zapuščenem otoku, z željo razdeliti si plen, kar jim je kapetan že pred dolgim časom obljubil. Zbrali so se v kaverni sredi sodov in zabojev, polnih blaga najrazličnejše vrste. Na Rutlandovo povelje prinesejo zamorci, ki so njih sužnji, težke zaboje, v katerih se nahajajo najdragocenejši predmeti.

Na portugalski ladji je bilo mnogo cerkvenih dragocenosti in potrebščin za katoliško bogoslužje, predvsem zlata monštranca, ki jo je Rutland prvo vzel iz zaboja. Z bogoskrunsko kretinjo dvigne Rutland monštranco v veliko veselje vseh gusarjev in jo podari enemu svojih poročnikov. Drugi dobi težak kelih, okrašen s smaragdi in rubini. Iz zabojev, v katerih so zaprti neprecenljivi zakladi, prihaja dragoceno orožje, mehi, napolnjeni z zlatim prahom, vreče, polne forintov in zlatnikov, kamej iz slovovalne kosti in gagata, kratka čučeža vseh vrst. Rutland daje pravično vsakemu, kar mu gre. Zaboji so končno izpraznjeni in gusarji opazijo z začudenjem, da ni Rutland ničesar ohranil zase.

—Kakšen delež pa dobite Vi? ga vpraša začuden eden roparjev.

—Samo to-le, odvrne Rutland in se veselo nasmeji.

In v roko si strese vsebino usnjene vrečice, iz katere se vsuje kup ogromnih demantov, ki se tajinstveno svetlikajo v poltemi kaverne. Demanti sami so bili stokrat več vredni kot vse bogastvo, ki ga je Rutland razdelil med svoje moštvo.

—Pri moji veri, je prekinil Lionel Johna Terryja v njegovem pripovedovanju; ne dvomim, da se je Budhin demant nahajal med njimi.

—Mogoče, toda hočem vam še povedati konec svoje povesti: Gusarji so divje zakričali, spoznali so, da jih je kapetan ukani in si je pridržal glavni del plena. Mahoma so potegnili bodala in naskočili svoje- ga kapetana, da ga zabodejo in mu vzamejo njegove demante. Toda ta je bil pripravljen, stopil je korak nazaj in v vsaki roki držeč pištolo, zaklical: "Prvi, ki se približa, je mrtev!"

Pri tem glasu, kateremu pokoravati so se imeli navado, so se gusarji za trenutek obotavljali; ta čas je pa porabil Rutland in s svojimi demanti odhitel iz kaverne . . .

John Terry je obmolnil.

—In potem? je vprašal Lion-

Kar se tiče poznejših dogodkov, nisem na jasnem, ker je v knjigi vrzel. Kmalu nato je Rutland v boju padel in prvi ladjin poročnik, ki mu je sledil kot kapetan na "Sireni," je srečno pripeljal korveto nazaj v Anglijo ter dal naši rodbini to knjigo, ki jo sedaj vidite tu.

Na koncu je Rutland napisal še tri vrstice, menda večer pred svojo smrtjo: "Marsikdo je skušal odkriti skrivališče, a nikomur se ni posrečilo, kajti krepko v roki držim svojo skrivnost."

—Kaj sklepate iz vsega tega? je vprašal Lionel, ki ga je ta čudovita povest zelo zanimala.

—Mislim, da je stvar precej jasna. Rutlandu se je posrečilo, spravi demante na varno. Ker pa je umrl, ne da bi komu zaupal svoje skrivnosti, lahko smatramo, da je zaklad za vedno izgubljen. Sicer pa nihče izmed članov naše rodbine ni nikoli poskušal razjasniti to skrivnost. Povest, ki sem vam jo pravil, je ena onih legend, ki jih imajo mnoge stare rodbine. Po mojem mnenju bi po tolikih stoletjih bilo blazno, če bi kdo skušal najti te dragulje.

—Jaz nikakor nisem vašega mnenja, je odvrnil Lionel. Kakor sem vam že rekel, Mygali ne napravijo nikoli ničesar nepotrebnega in imajo vsa najboljša informativna sredstva na razpolago, mnogo uspešnejša kot mi. Jaz sem še vedno svojega prvotnega mnenja: ne da bi sami za to vedeli, posedujete rešitev skrivnosti.

Terry ga je nejevoljno pogledal:

—Toda kako hočete, da rešim skrivnost? Kaj mislite, da je to tako lahko?

—Morda lažje kot si predstavljate.

—Če je stvar tako lahka, pa poskusite sami, se je otresele bankir, ki je že postajal slabe volje.

—Ali mi dovolite?

—Naravnost prosim vas.

—Nekaj mi je prišlo na misel. Prepričan sem, da leži v tem portretu ključ do skrivnosti. Saj pravi pergament: "Krepko držim v roki svojo skrivnost." Mislim, da se ne motim, ako rečem, da je treba ta stavek vzeti doslovno.

John Terry se je silno začudil.

—Nikdar nisem mislil na to, je dejal.

—Tako bomo videli, ali

imam prav.

Lionel je stopil k sliki in jo začel previdno otipavati.

—Na mestu, kjer ima slika roko, čutim pod platnom še drugo platno, med obema se gotovo nahaja pergament. Ali hočete, da se prepričam?

John Terry je pokimal.

Lionel je vzel svoj nož in previdno prepiral staro, preperelo platno. Trenutek pozneje je zmagoslavno pomolil bankirju četverooglat pergament.

—Prav ste imeli, je rekel John Terry, ki od samega začudenja ni vedel, kaj bi dejal.

—Poglejte, je vzklil Lionel veselo, to je zemljevid Falklandskih otokov. Ta z rdečim potegnjenim črta znači brezdomno mesto, kjer se nahaja kaverna, križ pa skrivališče zaklada.

John Terry je kar debelo gledal.

—Z vašo bistroumnostjo, tako je vzklil, bi bili lahko postali slaven znanstvenik . . .

—Ali pa dober detektiv, je dodal Lionel smeje. Najbolj čudno se mi zdi pri vsej stva-

ri, da so mogli Mygali približno vedeti, da imate tako listino.

—Da, tega ne razumem. Menim sem, da sem pač edini človek, ki pozna našo staro rodbinsko povest . . .

Potem mu je naenkrat prišlo nekaj drugega na misel:

—Kje so prav za prav Falklandski otoki? In kakšne vrste otoki so to? Nimam pojma. Gospod Brady, morda mi veste kot yachtmán o tem kaj natančnejšega povedati?

—Dosti več ne vem o Falklandskih otokih, kot to, kar sem se učil o njih v šoli. To je skupina nerodovitnih skal, na katerih ni prav nobenega rastlinstva. Tudi prebivalcev ni na njih in zato pristajajo ladje tamkaj pač izjemoma.

—Torej imamo mnogo upanja, da ni še nihče izkopal zaklada kapetana Rutlanda, čegar skrivnost ste razkrili na tako genijalen način . . .

Lionel je z naglo kretinjo prekinil bankirja in mu šepnil:

—Tiho! Spet sem čul šum za vrati. To pot sem prepričan, da nekdo prisluškuje.

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči
Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA
KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija
v Ameriki . . . Posluje že 50. leto

Članstvo 38,200 Premoženje \$5,000,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 127.24%

Če hočete dobro sebi in svojim dragim, zavarujte se pri najboljši, posneti in nadsolventni podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

kjer se lahko zavarujete za smrtnine, razne poškodbe, operacije, proti boleznim in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejše vrste certifikate sedanje dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če se nisi član ali članica te močnega in bogate katoliške podporne organizacije, potrdi se in pristopi takoj.

Za poljubna o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD

351-353 No. Chicago St.

Joliet, Ill.

PRI—

Mandel's Shoe Store

boste dobili najbolj kompletno izbiro sliperjev in najnovejšo modo. Ti so najbolj idealno božično darilo za vsakega člana družine.

Mi smo tudi pripravili krasno zalogo obuval za moške in ženske. Zdaj je čas, da kupite, dokler se lahko izberete vsako mero.

Oglasite se pri nas in vprašajte za naš lep koledar.

Mandel's Shoe Store

KJER STE ZAGOTOVLJENI, DA VAM BODO ČEVLJI IZVRSTNO PRISTOJALI

6107 St. Clair Ave.
POLEG GRDINA SHOPPE

Vesele božične praznike in srečno novo leto želimo vsem skupaj

NAZNANILO IN ZAHVALA

Potrjeni in v bridki žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da se je po 17 mesecih v naši hiši zopet oglasila bela žena smrt in nam ugrabila preljubljeno soprogo in mater

Antonijo Stefančič

rojena BLAŽIČ

ki je za vedno zaspala 19. novembra, 1943, v starosti 52 let. Rojena je bila leta 1891 v vasi Mučiči pri Reki na Primorskem. Prestala je veliko operacijo in bolezen jo je mučila celih deset let. Nazadnje jo je zadela še mrtvoud, izgubila je razum, radi česar smo jo dali v Warrensville sanatorij, da bi zopet zadobila zdravje; toda vse ni nič pomagalo.

Težke so bile ure v njeni dolgi bolezni, toda vse bi bili radi storili, da bi vrnili zdravje ljubljene in dobri mami, toda božja usoda je ukrenila drugače. Ko se je nahajala nad dve leti v sanatoriju, jo je obiskal naš sinček Emil vsak dan in ji nosil domačo hrano, da bi lažje prestajala bolezen. To svojo veliko žrtev je pa nazadnje plačal še s svojo smrtjo. Ko je šel od svoje mame, ga je na križišču Kinsman Ave. zadel avto in ubil. Mladega sinkota smo pokopali 2. julija, 1941. Gotovo mu je Bog poplačal tako veliko ljubezen do svoje matere. Ostal nam bo vedno v spominu, očetu, bratom in sestram.

Ob tej priliki se želimo iskreno zahvaliti vsem, kateri ste nas tolažili ob smrti sinkota in za vso drugo pomoč, ki ste jo izkazali. To je bil hud udarec za našo družino, ko smo tako nepričakovano izgubili ljubljene sinkota in brata. Še huji udarec pa je bil za njegovo bolno mater, ki ga je zaman pričakovala. Dolgo smo ji pripovedovali, da je bolan. Končno je pa le zvedela, da je mrtev. Od tistega časa se ji je bolezen še poslabšala. Zahtevala je po vsej sili, da se vrne domov, v svoj dom, katerega je tako močno ljubila. Toda preselila se je v svoj nebeški dom, k svojem sinkotu, ki je daroval svoje mlado življenje za svojo ljubljeno mamico.

Iskreno se zahvaljujemo g. kanoniku Omanu za ginljive cerkvene obrede in za lep nagovor v cerkvi ob pogrebu. Ravno tako Father Slapsaku in Father Bazniku za vso tolažbo v bolezni naše nepozabne soproge in matere.

Tako se prisrčno zahvalimo pevovodji Ivanu Zormanu za tako pretresljive žalostinke . . . Blagor mu, ki se spočije . . .

Prisrčna hvala vsem, ki so z lepimi vencami okrasili krsto ranjce matere in sicer: Mr. in Mrs. Jim Andren, Mr. in Mrs. Anton Sestan, Mr. in Mrs. Frank Stefančič družina, Mary Zeleznik, Anie, Helen, Carolyn, Cecilia, družina Novak, družina Horvat, društvo Tabor, št. 139 SNPJ; Harvard Shop, Camp Ellis, Ill., in za krasen skupen venec od sosedov.

Prisrčna hvala vsem tistim, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo brale za mirni pokoj duše naše nepozabne pokojne matere.

Prisrčna hvala vsem tistim, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago ob priliki pogreba in sicer: Mr. in Mrs. Jim Andren, družini Novak in Horvat, Mr. in Mrs. Anton Erjavec, Mr. in Mrs. John Lupšina, Mr. in Mrs. Gašper Segulin, Mr. in Mrs. Joseph Knautz.

Najlepša hvala podružnici št. 47 SZZ za molitev in za veliko sv. mašo. Ravno tako prisrčna hvala društvu Sv. Rešnjega Telesa fare sv. Lovrenca za sv. mašo in molitev.

Iskrena hvala pogrebem, ki so bilo od vsakega društva po dva ter pogrebniemu zavodu Louis Folia za tako lepo urejen pogreb.

Prisrčna hvala vsem tistim, ki so jo prišli pokropiti, ki so čuli in molili ob njeni krsti in ki so jo spremlili na njenem zadnjem potu. Prisrčna hvala vsem, ki so nam na ta ali drugi način izrazili svoje sožalje.

Ako smo ime katerega pomotoma izpustili, naj nam bo oproščeno, ker naša želja je, da se vsem kar najiskreneje zahvalimo.

Ti pa, preljubljena soproga in mati, prestala si 10 let zemeljskega trpljenja. Bog Te je poklical, da Ti da zaslužen plačilo v nebeškem veselju, kjer ni več žalosti in ne tuge. Prosi Boga, da bi se enkrat vsi združili nad zvezdami.

Zalujoči ostali:

ANTON STEFANČIČ, soprog.
JOSEPH, STANLEY in FRANK, sinovi.
FRANCES in MARY, hčeri.
sestra omožena ANDREN v Strodes, O.

Cleveland, O., 21. decembra, 1943.

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA
LJUBLJENEGA SOPROGA IN
DOBREGA OČETA

John Peter Nel

Ki je v Gospodu zaspal
21. decembra, 1942.

Leto dni je že minilo,
kar zapustil si naš krog,
leto že tam pod gomilo
anivaš, oče in soprog.

Zalujoči ostali:

SOPROGA in OTROCI

Cleveland, O., 21. decembra, 1943.